

'Blood on the Walls': Inside Ukraine's Torture Chambers

sputnikglobe.com/20230713/blood-on-the-walls-inside-ukraines-torture-chambers-1111796712.html

'Krev na zdech':

Uvnitř ukrajinských mučírén

Jekatěrina Blínová

Když se vůdci NATO tento týden sešli v litevském hlavním městě Vilnius, diskutovali o tom, kolik zbraní a peněz poslat na Ukrajinu. Navzdory některým jasným bodům napětí nedošlo k žádné zásadní neshodě ohledně základní morálky podpory Ukrajiny – vlády, která v posledních devíti letech pravidelně používá zbraně k mučení civilistů a válečných zajatců.

Zpráva zveřejněná minulý měsíc Úřadem OSN pro lidská práva zjistila, že desítky civilistů byly nedávno mučeny „v oficiálních zařízeních předběžného zadržení“ ukrajinskými bezpečnostními

silami. Podobné svědectví poskytl ruský zdroj činný v trestním řízení, který Sputniku v květnu řekl, že ukrajinská policie zřídila v Chersonu mučírny, aby vyslýchala místní obyvatele kvůli „vazbám s Ruskem“.

Tyto případy nejsou ojedinělými incidenty. Sputnik hovořil se třemi přeživšími ukrajinských mučiren – s doněckou civilistkou ruského původu Alexandrou Valko, specialistou na obrábění kovů Andrejem Sokolovem a Larisou Gurinovou, bývalou policistkou z Charkova – o jejich zkušenostech v zajetí. Všichni tři otevřeně hovořili o tom, jak ukrajinské síly unášejí civilisty podezřelé z neloajlnosti a bijí je, bodají, hladovějí a napájí vodou v naději, že se jim podaří získat přiznání.

Larisa: „Snažili se infikovat celý národ šílenstvím fašismu“

Stejně jako mnozí na východě Ukrajiny, Larisa Gurina, bývalá policistka z Charkova, nepřijala nelegitimní státní převrat z února 2014 v Kyjevě zprostředkovaný neonacistickými polovojenskými skupinami a jejich sympatizanty. Nepřijala ani otevřeně rusofobní ultranacionalistickou ideologii a glorifikaci nacistických kolaborantů z 2. světové války Stepana Bandery a Romana Šuchevyče novými kyjevskými úřady.

"Za druhé světové války fašistické režimy nepřinášely takový smutek, takovou hrůzu vlastnímu lidu, jako v tu chvíli Ukrajina, vlastně tak činí i nyní. Proto jsem nemohl souhlasit s touto nezákonnou vládou, která zmocnili se vládních institucí, které se tímto šílenstvím snažily nakazit celý lid Ukrajiny. V rámci možností jsem se těmto novým tzv. úřadům bránila. Na nikoho jsem nestřílela, nic nevyhazovala do povětří. Ale co jsem mohla dělat, snažil jsem se to udělat, alespoň abych podpořil ty lidi, kteří vzdorovali tomuto nezákonnému uchopení moci a lehkomyšlnosti, této kriminalitě."

Larisa Gurinová
bývalý policista z Charkova

Po převzetí moci prozatímní vláda v Kyjevě zahájila to, co nazývala „antiteroristickou operací“ (ATO) proti lidu Donbasu, který odolal nelegitimním pučistům. Tvrdý zásah přišel v reakci na referendum Krymu o znovusjednocení s Ruskem ze dne 16. března 2014 a následná prohlášení nezávislosti Doněckem a Luganskem v dubnu 2014. Larisa shromáždila humanitární pomoc pro chudé obyvatele Donbasu, kteří přišli o své domovy a majetek v průběhu Kyjevem vedeného ATO a doprovodných náletů a bezohledného ostřelování regionu. Dne 16. března 2015 byla zadržena ukrajinskými úřady, které ji bezdůvodně obvinily z vlastizrady, podkopávání ústavního pořádku a zasahování do územní celistvosti Ukrajiny.

27. června, 16:45 GMT

Larisa si dobře pamatuje, jak byla zatčena: "Vloupali se do mého bytu [v Charkově] všichni v kuklách; bylo tam 14 samopalů a pět lidí včetně vyšetřovatelů a svědků. Věděla jsem, že v Charkově dochází k masovému zatýkání a represím. Pochopil jsem, kam to všechno povede. Ale šok z prvních minut se samozřejmě s ničím jiným nedá srovnat."

Ženě byl odepřen právník a její byt byl vyrabován. Později zjistila, že ji pět měsíců špehovala Bezpečnostní služba Ukrajiny (SBU). V předvečer jejího zatčení byl zadržen i její syn. "Poté mě odvezli do budovy SBU v Charkově na Sovnarkomovskyy ulici. Můj první výslech

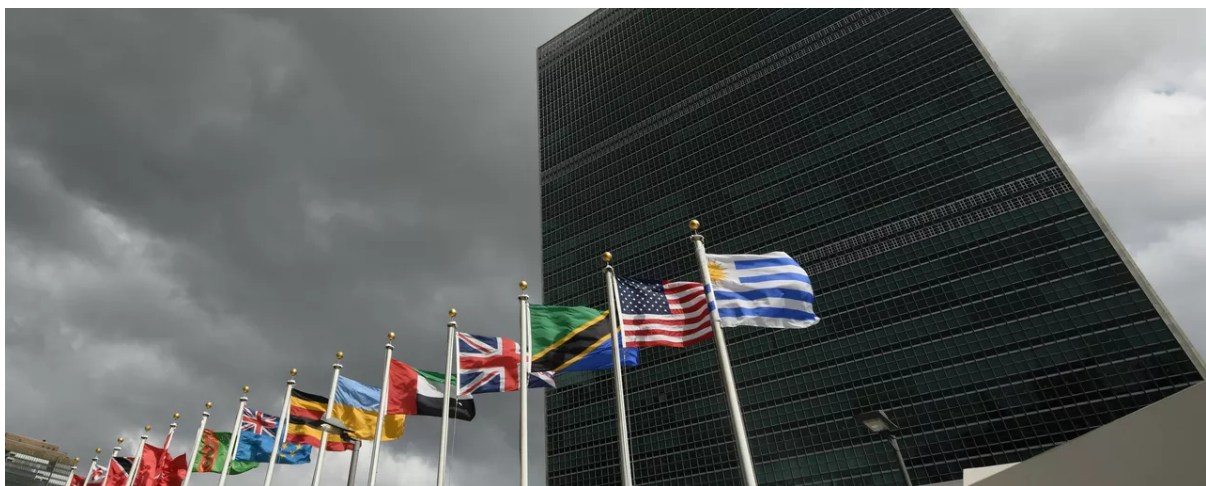
trval nepřetržitě 37 hodin," vzpomínala. "Strávil jsem rok [ve vazbě], z toho poslední dva měsíce v táboře, a 10 měsíců ve vězení. Každý den mě vozili k výslechům. Výslechy trvaly mnoho hodin v řadě."

Suterén budovy SBU byl využíván jako mučírna.

"Mohli byste tam křičet, jak jen můžete, nikdo by to shora neslyšel. Občas mě zamykali ve sprchovém koutě. Byla to místnost o velikosti 15 metrů čtverečních. Výška stropů v této budově byla vysoká, asi 3,5 metru." Stěny v této místnosti byly pokryty dlaždicemi. Jen si představte: lidé byli biti tak surově, že krev stříkala až ke stropu. Krev z dlaždic smyli, ale na stropě tyto hnědé skvrny – někdy ještě ne zcela hnědé – zůstaly. "

Larisa Gurinová
bývalý policista z Charkova

Larisa ví z první ruky, co se stalo v této příšerné mučírně – byla tam opakovaně mučena. Toto mučení bylo kruté a nesmyslné: nikdy se nezapojila do žádného vojenského odporu, natož do spiknutí s cílem podkopat ukrajinský ústavní pořádek. Neměla co říct svým mučitelům.

27. června, 09:14 GMT

"Mlátili mě do hlavy, mlátili mě do břicha a jinými způsoby je to obecně velmi ohavný příběh," vzpomínala Larisa. "Velmi jsem se bál, když vyhrožovali zabitím mým blízkým: mému synovi, mé matce, mé

vnučce. Moje vnučka je sirotek. Slíbili, že s nimi budou zacházet obzvlášť krutě. Veřejně jsem se před všemi vyšetřovateli zřekl své milované. Řekl jsem, že mě jejich osud nezajímá, vykresloval jsem naprostou lhostejnost, ačkoli to byl největší strach, největší bolest.“

Přesto toto mučení bledne ve srovnání s tím, jak agenti ukrajinské bezpečnostní služby donutili Larisu, aby před jejíma očima sledovala, jak jejího syna téměř k smrti ubíjejí. Matka při sledování brutality podstoupila nesnesitelné utrpení. Larisa se přiznala, že málem zemřela hrůzou:

"Můj syn se proměnil v pytel kostí; byl úplně černý [od hematomů]. Neměl obličej, měl zlomené obě ruce a několik žeber."

Larisa Gurinová
bývalý policista z Charkova

Alexandra: „Jsou horší než fašisté“

Kořistí ukrajinského mučícího stroje se stala také Alexandra Valko, obyvatelka Donbasu ruského původu.

Alexandra se narodila v ruském městě Inta v republice Komi a později se přestěhovala do oblasti Donbass. Žila v Pervomajskoje, vesnici vzdálené 74 km od Doněcka, a pracovala v kanceláři technické kontroly plynu Yasinovataya. Po nelegitimním státním převratu v Kyjevě se Valko – stejně jako Larisa Gurina – postavil na stranu lidu odtržených republik Doněck a Lugansk a zapojil se do humanitární práce.

"11. května 2014 jsme uspořádali referendum o nezávislosti," řekl Valko Sputniku. "Účastnil jsem se referenda a pracoval v komisi." Když se neonacistický prapor Azov* a ukrajinský ultranacionalistický Právý sektor** zmocnili Yasinovataya, zahájili „čistící“ kampaň. Alexandra byla mezi prvními, koho popadli.

"Bylo jim řečeno, že jsem [proruský] aktivista. 27. ledna 2015 jsem se dostal do zajetí. V 11 hodin v noci vniklo 12 lidí v kuklách se samopaly, s pravým sektorem a pruhu Azov. můj byt. A vzali mě pryč. Byl jsem v zajetí 19 dní."

Alexandra Válková

V Rusku narozený obyvatel Donbasu

Ruská speciální operace na Ukrajině

Journo: Je to náhoda, že některé mučící techniky CIA jsou tak oblíbené u ukrajinských neonacistů?

Proč ji zajali? Při práci na inspekci plynu získala Alexandra různé technické informace, čísla a výpočty, které byly uloženy v jejím smartphonu. A ukázalo se, že ji ozbrojenci z Pravého sektoru vzali jako radistu průzkumné jednotky DPR. Domnívali se, že odštěpenecké republice předala citlivá data. Ukrajínští nacionalisté se rozhodli pro mučení, aby Alexandra řekla „pravdu“.

Na hlavu jí nasadili klobouk omotaný páskou, aby nic neviděla a násilím ji vytáhli po schodech nahoru. Pak ji přivedli do místnosti, kde ji začali bít.

"Bili mě velmi tvrdě, na obličeji jsem měl tři zlomeniny. Měl jsem zlomený nos. Vyrázili mi zuby. Pak do mě začali píchat nožem, všechno bylo vypíchané, chtěli mi vypíchnout oči. A všichni v době, kdy mi řekli, že jsem se narodil v Rusku a že jsem rostovský sabotér."

Alexandra Válková

V Rusku narozený obyvatel Donbasu

Silně ji mlátili sedm dní v řadě. Vytrhali jí nehty a drželi ji 14 dní spoutanou, takže jí hnisala zápěstí a prsty. Měla zraněné nohy a silně krvácela. Nekrmili ji, ani jí nedovolili jít na záchod. Alexandra v zajetí zhubla 53 kilo. Prosila své žalávníky, aby jí dovolili zavolat právníka. „Teroristé nesmějí mít právníka,“ řekli jí.

Ruská speciální operace na Ukrajině

'Nazism is Disease': Texan Came to Donbass to Protect People & Tell the Truth About 8-Year Long War

1 April 2022, 05:29 GMT

"I was transferred from one room to another one, which I called a 'cold store.' It was a small room, all cemented, all tiled. And when I was brought into this room, I saw that there were bullet holes and fresh blood on the walls. I understood that it was a torture room," she recalled. While in this room she was given some canned fish mixed with raw water and sand. The Ukrainian nationalists mocked her: "Let the terrorist eat our Ukrainian borscht!" They forcibly fed her this goo.

As in Larisa's case, the Ukrainian nationalists threatened Valko with inflicting harm on her loved ones. Alexandra remembers that the Right Sector called her daughter and tricked her into coming to the torture chamber by telling her that her mother was seriously ill.

"What they did to her was worse than torture for me," Alexandra recalled. "I was sitting in the room and heard the voice of my daughter behind the wall crying: 'Mommy, mommy, please save me, it hurts so much.'"

While in the Right Sector's captivity, Alexandra saw other prisoners who were hungry and severely beaten, dirty, and awash in blood. They were humiliated and dehumanized by the nationalists.

"These are not people, these are fascists," Valko said about her tormentors. "They need to be rooted out. They did not just take 19 days of my life – I lost 20 years of my life after being tortured, after undergoing all that. There were lots of people like me there. Do not believe Banderites. They are worse than fascists."

Andrey: Almost Two Years in Captivity

Andrey Sokolov, a Russian civilian and a metalworking specialist who went as a volunteer to the Topaz plant in the DPR, was held captive by the SBU from December 2014 to October 2016.

"In December 2014, I traveled from Russia to Ukraine at the invitation of my acquaintances who worked in the Donetsk People's Republic as local authorities. This was at a time when the front did not have a clear line and the republics had just gained their independence."

Andrey Sokolov
metalworking specialist

Andrey owned a metalworking workshop in Moscow and was invited to Donbass so that he could inspect several industrial facilities in Donetsk and the Donetsk region that needed to be restored. These plants and factories were heavily damaged in the course of the Kiev regime's bombing of the region.

"I arrived in Donetsk in my personal car and traveled around the republic in it," Sokolov said. "I ended up with the SBU, after driving into a Ukrainian checkpoint by mistake when I was going from Donetsk to Gorlovka. When checking my documents, they saw my Russian passport. In their eyes, that was enough to detain me." After taking him prisoner, the Ukrainians did not send Andrey to the police or to the SBU, but kept the man at various premises for two weeks without registering his status or charging him with a crime. They made him disappear. Andrey's relatives and friends lost contact with him. Nobody knew about his whereabouts.

Russia's Special Operation in Ukraine
Former Inmates of Neo-Nazi Militia-Run Prison in Ukraine Share
Chilling Testimony on Torture, Abuse

17 March 2022, 18:41 GMT

"For two weeks, I was first kept at the location of some Ukrainian military unit, in a basement fenced with makeshift bars," Andrey said. "After that, they transferred me to another military unit and kept me in a shipping container that stood on the street, and, accordingly, there were no windows at all, nothing, the doors were locked, and I didn't even know whether it was day or night."

He believes that he was later brought to the temporary detention center in Volnovakha, near Mariupol. They kept him there for about a week. Neither an investigator nor law enforcement officers, let alone a lawyer, communicated with Andrey during this period of time. Only

after all of these ordeals was he finally brought "like luggage," with a bag on his head, to the SBU's central department in Mariupol. He was interrogated and forced to make a "confession" on video camera.

Photo of Andrey Sokolov taken with an illegal phone in a cell in the pre-trial detention center in Mariupol. There was a connection there, and he could sometimes call relatives in Russia. Andrey spent almost two years in Ukraine captivity (2014-2016).

© Photo : Andrey Sokolov

"They tell you what to answer and you have to answer it to the video camera, if you make a mistake with something, the camera is turned off and several punches are given to your body so that you understand how to answer correctly," Sokolov recalled.

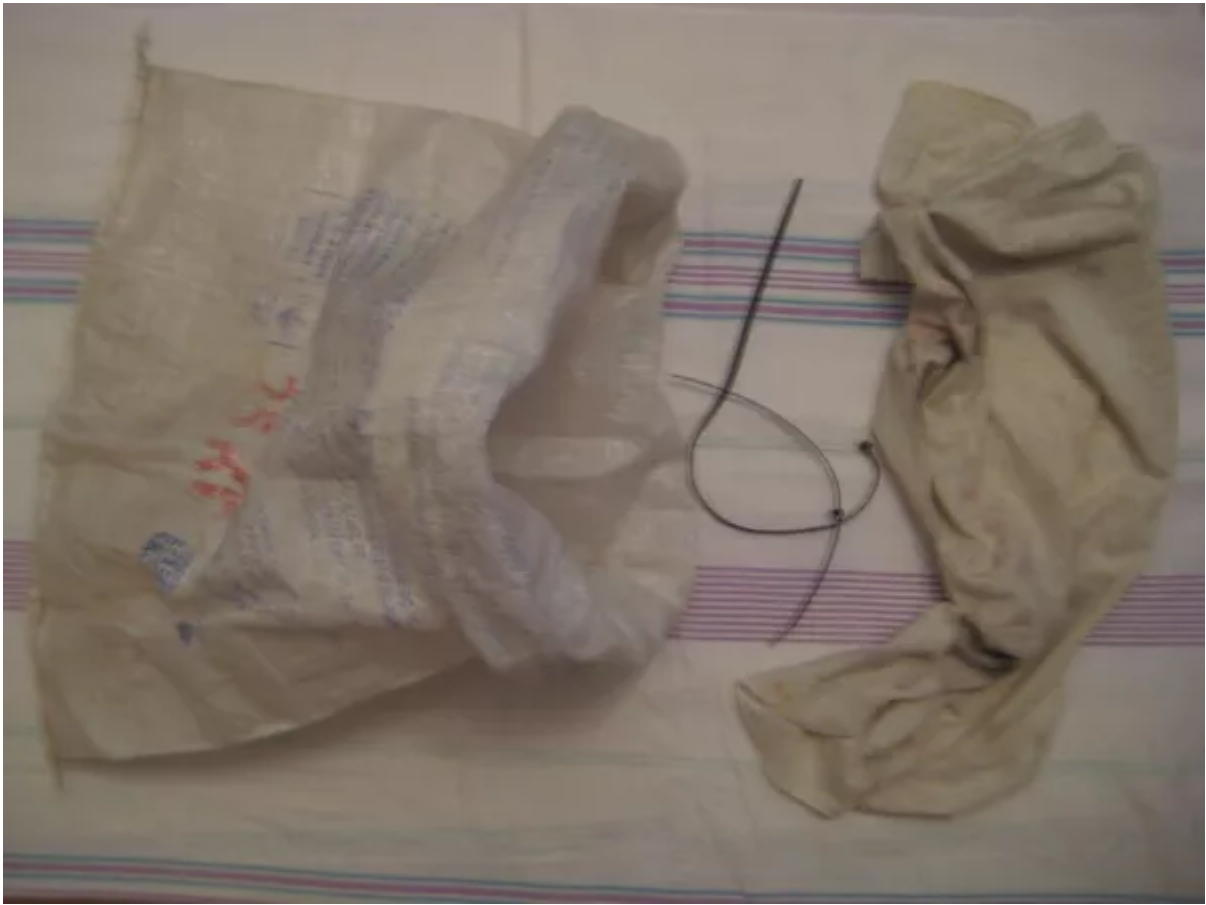
Having heard that Andrey went to the DPR to help them restore their industrial facilities, the SBU accused the Russian civilian of planning to help the Donbass rebels produce weapons. "The SBU believed that the DPR and LPR republics were terrorist organizations. And, accordingly, everyone who helps them in some way was also a terrorist," he said.

SBU's 'Favorite' Torture Techniques

Unlike Larisa and Alexandra, Andrey was not subjected to severe torture, but he saw how SBU officers tormented other prisoners.

"They used stun guns; they bound a person so that he/she cannot move. One of the ATO's common interrogation techniques was when they would put an empty bag on a person's head and wrap it with tape so tightly that the person actually suffocates. They would keep it that way for several hours, periodically beating the person. There is also a standard torture practice called 'the wet rag.' This is when a person is placed on the floor of the room, an SBU officer sits on his chest, and another officer puts a rag – an old T-shirt or something else – on the person's face. The officer presses the cloth tightly against the prisoner's face so that when he pours ordinary tap water from a bottle, it causes the rag to stick to the face, making you feel as if you are suffocating under water. That is, it is suffocation torture. It leaves no traces, no bruises, nothing."

Andrey Sokolov
metalworking specialist

An empty bag was put on the captives' heads. A wire tie was used instead of handcuffs. A rag was moistened with water and placed on the prisoner's face when he/she was lying on his/her back on the floor. Ukrainian Security Service agents poured water from a bottle on his/her face and the person suffocated. This torture is called a "wet rag".

© Photo : Andrey Sokolov

This suffocation technique was widely used by the Ukrainian SBU because it left no traces, but caused maximum pain to a person, to the point that many subjected to this torture lost consciousness, Andrey recalled. Per him, many Donbass militiamen and ordinary residents who were detained between 2014 and 2016 went through this torture. At the same time, the Ukrainians tried to conceal instances of torture from United Nations officials who occasionally went to the region for inspections, according to Andrey. Sokolov

recalled that once, the SBU hid its prisoners and polished their torture chambers until they sparkled ahead of a visit by UN inspectors.

Russia's Special Operation in Ukraine

DPR Official Calls Out Global Bodies' Inaction on Cases of Torture By Kiev

8 April, 07:54 GMT

Escaping Captivity

Larisa Gurina, Alexandra Valko, and Andrey Sokolov were lucky to escape from captivity.

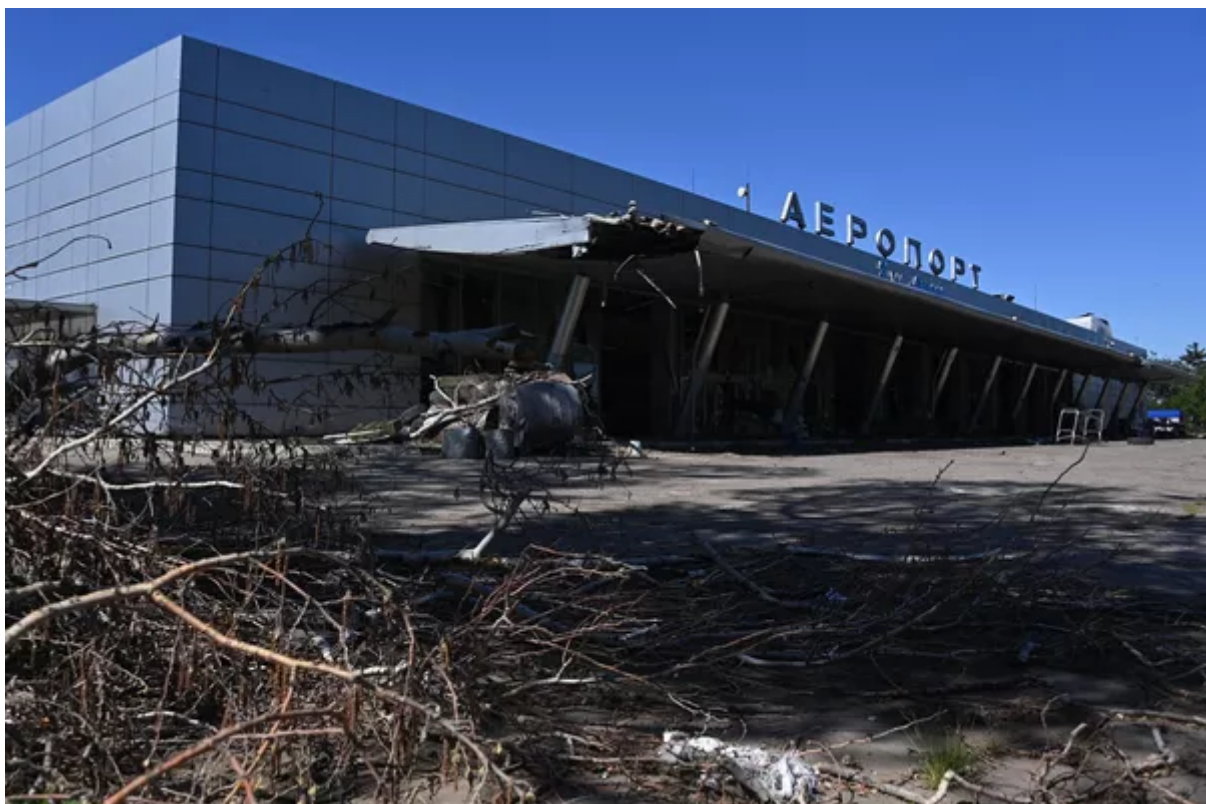
Larisa's friends knew that the SBU leadership was highly corrupt. They gave a massive bribe to a senior SBU official to soften the case. Even though Larisa was allowed to go home shortly after, she was informed that her case was on the prosecutor's desk again. She fled Kharkov without taking any belongings, and later she managed to reach Russia.

When Alexandra Valko's tormentors realized that she was about to die, they decided to get rid of her by taking her to the police. A police officer placed Alexandra under house arrest, which in effect saved her life. She hastened to flee to Donetsk with the assistance of her friends.

Andrey Sokolov made attempts to escape, but was captured by the SBU. He later realized that he had been held by the Ukrainians as an asset for a potential "prisoner swap" with the Donetsk People's Republic. Andrey spent almost two years in Ukrainian captivity before he was finally released.

Spike in Torture in Ukraine

Many of those who have been captured by the SBU or Ukrainian nationalists and military have never returned home. In March 2019, SBU Lieutenant Colonel Vasily Prozorov, who defected to Russia, held a press conference where he told journalists about "The Library," a secret prison and torture site in Mariupol's airport run by the SBU and Azov Battalion.

A general view shows the building of Mariupol International Airport as Russia's military operation in Ukraine continues, in the port city of Mariupol, Donetsk People's Republic.

© Sputnik

/

Go to the mediabank

According to former prisoners of the Mariupol black site, the corpses of those who died during interrogations were buried in a common grave. Video evidence obtained by Sputnik indicates that the Right Sector sometimes drowned its prisoners in gasoline at abandoned gas stations. One of the stated goals of the Russian military operation was to de-Nazify Ukraine and to bring an end to the Kiev regime's inhuman torture and extermination of Russian-speakers in Ukraine. As the Kremlin has repeatedly stated, the operation will go on until all its objectives are met.

Ukrainian "Right Sector" neo-Nazi movement tortured people in the LPR

0:36

Ukrainian "Right Sector" neo-Nazi movement tortured people in the LPR

© Sputnik

Meanwhile, Ukraine has seen a spike in torture by Ukrainian nationalists, the military, and the SBU.

"From 2014 to the beginning of the special military operation [on February 24, 2022] we have exchanged more than 1,300 people. Almost all of them were subjected to torture," Daria Morozova, commissioner for human rights in the Donetsk People's Republic, told Sputnik. "Now we see that this is only getting tougher, unfortunately. Previously, Ukraine was at least silent about it, we could only prove [instances of torture] by inviting various international organizations to work, which talked to them, examined their sites, and published it in their reports. Now Ukraine has no scruples about posting in the media, on the Internet, [videos] in which our soldiers are not only tortured, but are also killed and cruelly tormented."

The spike in the torturing spree is occurring because the West is continuing to turn a blind eye to instances of brazen violations of human rights and the Geneva Convention by the Kiev regime, the human rights watchdog said.

"I believe that this is due to the fact that over the course of nine years, we have repeatedly raised these issues in the Minsk process, and have raised this issue with international human rights activists, but absolutely no sanctions have been applied to Ukraine. And because no sanctions have been applied to Ukraine, this is getting tougher and tougher, as they simply have a feeling of impunity," Morozova concluded.

**Azov Battalion is a terrorist organization banned in Russia.*

***The Right Sector is an extremist organization banned in Russia.*